

St. Willebrord

Cultuurhistorische analyse

20-11-2023

V3

Cultuurhistorische analyse

St. Willebrord, Dorpsstraat 113

Een ontwikkeling van

Marwijmo

Ontwikkeling en Exploitatie Maatschappij B.V.

Deltastraat 1, 1078 PB, Amsterdam

www.marwijmo.nl

Analyse

Apto Architects

Cruquiusweg 94 H

1019 AJ Amsterdam

www.apto.nl

Voorwoord

De belangrijkste aanleiding voor het opstellen van een cultuurhistorische analyse van Willebrord is de wijziging van bestemming op Dorpsstraat 113, in plangebied 'Kom St. Willebrord'. De wens is om de huidige bestemming 'Dienstverlening', te wijzigen naar de bestemming 'Wonen'. De gemeente Rucphen heeft 03/01/2023 laten weten in principe medewerking te willen verlenen aan het verzoek om de bestemming te wijzigen naar 'Wonen'. Voor het plan is deze cultuurhistorische analyse opgesteld.

Daarnaast heeft deze studie tot doel om bouwstenen aan te leveren voor het bestemmingsplan en het welstandsbeleid. De cultuurhistorische analyse is derhalve niet alleen gericht op een goed beheer van de bestaande situatie, maar ook op de gewenste ontwikkelingsmogelijkheden van het dorp. Met andere woorden: de geanalyseerde cultuurhistorische identiteit van het dorp wordt vertaald in een ruimtelijke interpretatie.

0. VOORWOORD	3
01. INLEIDING	8
1.1 Inleiding	9
1.2 Plangebied	10
02. HISTORISCH RUIMTELIJKE ONTWIKKELING WILLEBRORD	12
2.1 Geschiedenis	13
2.2 Archeologie	16
03. ANALYSE ONDERZOEKSGBIED	17
3.1 Hoofdopzet	20
3.2 Verkeersstructuur	21
3.3 Groenstructuur	22
3.4 Gebouw karakteristieken	26
04. CULTUURHISTORISCHE WAARDEN	34
4.1 Waarderingskaart	35

01 Inleiding

1.1 Inleiding

Het plangebied is gelegen in de gemeente Rucphen, een landelijke gemeente in het westen van de provincie Noord-Brabant. De gemeente telt 22.572 inwoners (CBS, 1 april 2019). De gemeente bestaat uit de kernen Rucphen, Sprundel, Schrijf, St. Willebrord en Zegge. Binnen de gemeente Rucphen zijn er veel verschillen in het ruimtelijk structuurbeeld aanwezig; iedere dorpskern heeft zijn eigen karakter.

Als voorbereiding op de aanvraag om om de cultuurhistorische waarden vast te stellen zodat deze kunnen worden geïmplementeerd in het nieuwe bestemmingsplan,

komen de volgende onderdelen in de analyse aan de orde:

- Beknopte beschrijving van de historisch-ruimtelijke ontwikkelingen van het onderzoeksgebied in hoofdlijnen;
- Beschrijving en overzicht van de aanwezige cultuurhistorische aspecten (structuren, bouwkundige objecten, ensembles, groen);
- Duiding van de cultuurhistorische waarden, in woord en beeld (Cultuurhistorische kaart)
- Aanbevelingen ter behoud en versterking van de aspecten met een hoge cultuurhistorische waarde.

1.2 Plangebied

LIGGING IN GROTER VERBAND

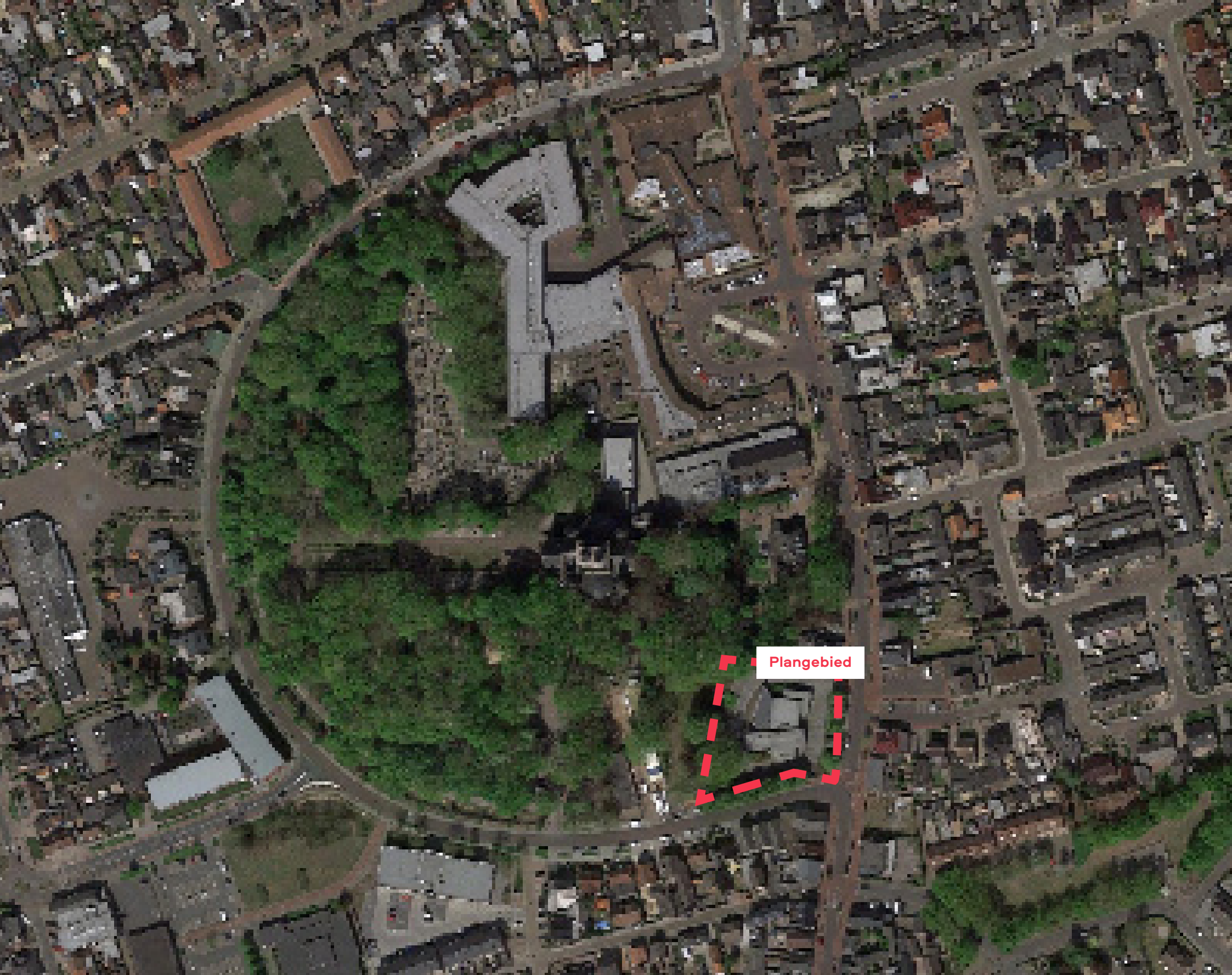
De kern St. Willebrord is gelegen aan de zuidzijde van de A58. Aan de noordzijde van de kern ligt een spoorlijn, welke de Brabantse stedenrij met elkaar verbindt. De directe omgeving van Sint Willebrord heeft een landelijk karakter. Ten westen

en oosten van de kern liggen de steden Roosendaal en Etten-Leur. Ten Zuiden ligt de kern Sprundel en ten noorden het dorp Hoeven, waar wegen zijn verbonden met de dorpsstraat van St. Willebrord. Binnen een straal van 50 kilometer liggen

ROTTERDAM

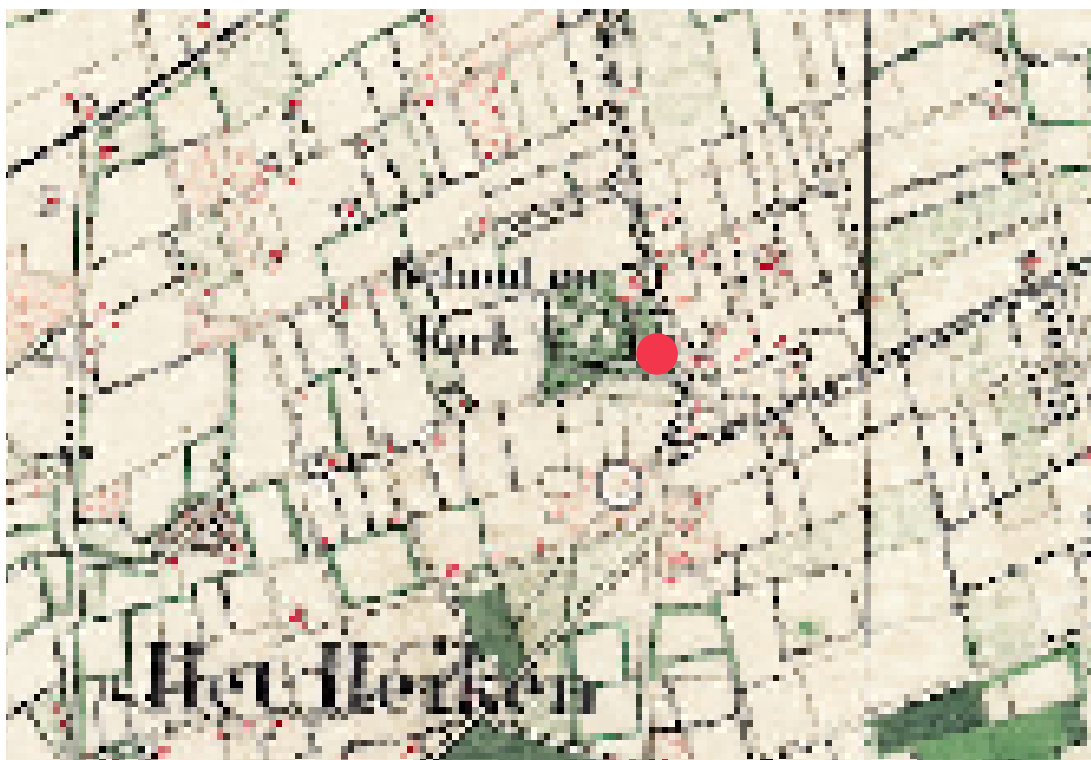
ANTWERPEN

St. Willebrord, als één van de vijf kernen van gemeente Rucphen, telt 9.025 inwoners. Het onderhavige plangebied is gelegen aan de Dorpsstraat 113, in de kern van het dorp, grenzend aan het Processiepark en de kerk St. Willebrord. Aan de noordoostzijde grenst het plangebied aan een woonbestemming. De overige zijdes worden begrensd door groen en maatschappelijke bestemmingen.

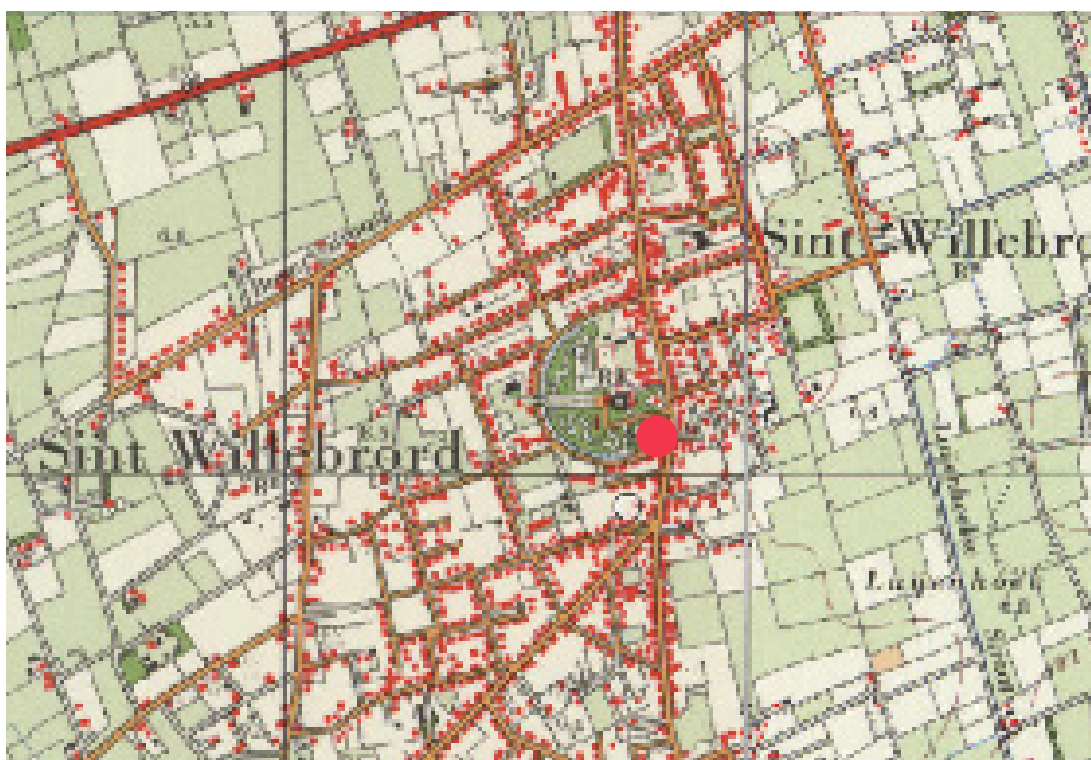
02 Historisch ruimtelijke ontwikkeling St. Willebrord

2.1 Geschiedenis

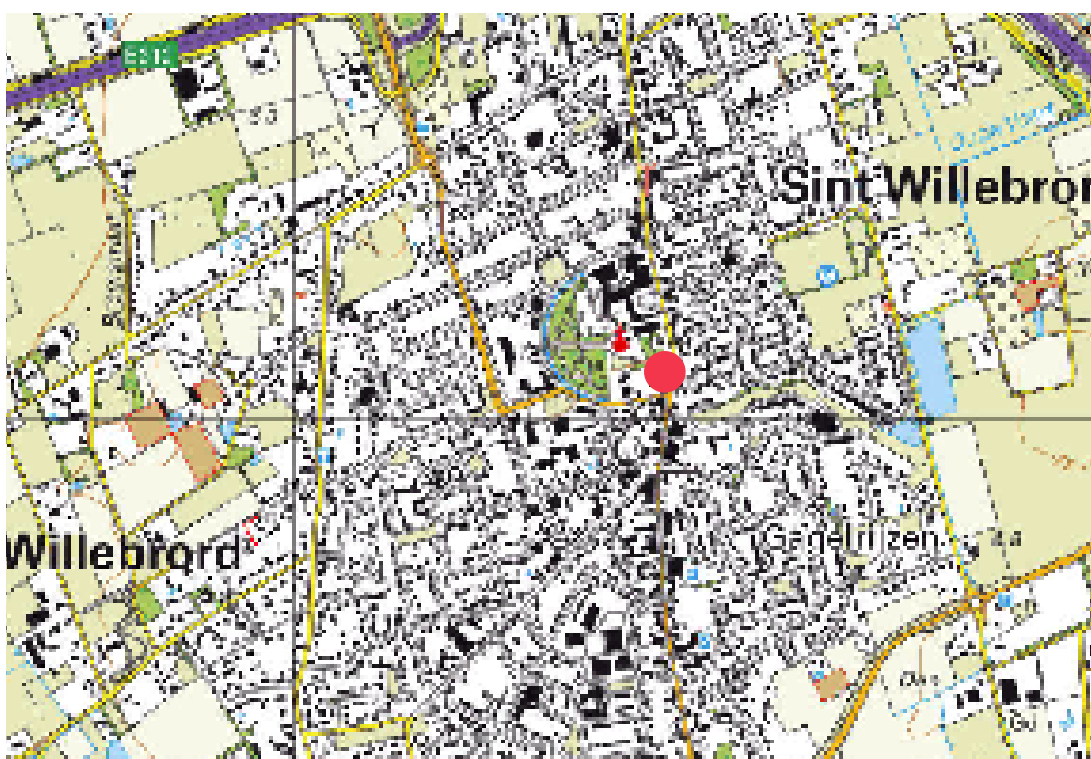
1841 - 1950

Het voormalige “Het Heiken” werd een zelfstandige parochie, genaamd Willebrord. De St. Willibrorduskerk werd gebouwd in 1925 en een buurt werd een dorp met 600 inwoners. De Rozenkransstraat in Sint Willebrord herinnert nog aan de rozenkransfabriek, gebouwd in 1909. Sinds 1885 is St. Willebrord een bedevaartsplaats.

1950 - 2000

Langs de Dorpsstraat heeft de eerste bebouwing van de nederzetting zich ontwikkeld. Uitbreiding vond plaats aan weerszijden van de Dorpsstraat (eerst langs bestaande wegen en straten, later op de daardoor ontstane binnenterreinen). Al sinds de jaren 60 kent Willebrord veel bekende wielrenners inwoners.

2000 - 2022

Uitbreiding Willebrord waar buurtjes meer planmatig worden ontworpen. Ontwikkeld tot een dorp met +- 9.000 inwoners, met een oppervlakte van 4,34 km².

De plaats waar nu St. Willebrord is gelegen was oorspronkelijk voornamelijk bedekt met veenlagen, die moerassig en ontoegankelijk waren. Bepalend voor de ontginning en de ontwikkeling van het gebied is de turfwinning geweest. Na 1250 was voor de groeiende stadsbevolking en voor de stedelijke nijverheid steeds meer brandstof aanwezig. Het veen werd afgegraven, gedroogd, in turven gesneden en per boot afgevoerd. Het vervoer gebeurde in speciaal gegraven kanaaltjes, moervaarten genoemd, en vervolgens met grotere schepen over de hoofdkanalen naar de steden. In de omgeving van St. Willebrord waren fijnmazige vaartenstelsels aanwezig. Nadat het veen was weggegraven, bleven de onderliggende zandgronden over. Er ontstond een vestigingspatroon van boerderijzwermen. De wat hogere gronden waren niet overal geschikt als landbouwgrond. Daar waren slechts kleine vruchtbare ‘landbouweilandjes’ gelegen tussen de heidevelden, afgegraven moeren en andere ‘woeste gronden’. St. Willebrord is rondom een dergelijk ‘landbouweilandje’ ontstaan. De heidevelden werden gebuikt voor het weiden van schapen. St. Willebrord is, in vergelijking met andere nabijgelegen nederzettingen, de jongste kern.

‘T HEIKE

Pas rond 1600 vestigden zich op deze plek de eerste bewoners. De heidenederzetting die oorspronkelijk ’t Heike werd genoemd, bestond uit een groep verspreid liggende, kleine boerderijen. Nadat in 1842 een parochie werd gesticht en de naam werd gewijzigd in St. Willebrord, trad een verdichting van de bebouwing op in de directe omgeving van de Sint Willebrorduskerk. Kenmerkend voor de kern St. Willebrord is dat de huidige stedenbouwkundige structuur gedeeltelijk de verkavelingsstructuur van het agrarisch cultuurlandschap weerspiegelt. Bij de naoorlogse uitbreiding van het dorp is de bebouwing langs bestaande (land)wegen geplaatst en heeft uitbreiding voor een belangrijk deel kavelsgewijs plaatsgevonden. Het Processiepark van de Onze Lieve Vrouwekerk vormt het ruimtelijk centrum van het dorp.

PROCESSIEPARK

Het centrum van de kern St. Willebrord is gelegen ter hoogte van het Processiepark en omgeving en kent een relatief

Rechthoekig park met Willibrorduskerk en

1870

Bouw Lourdesgrot

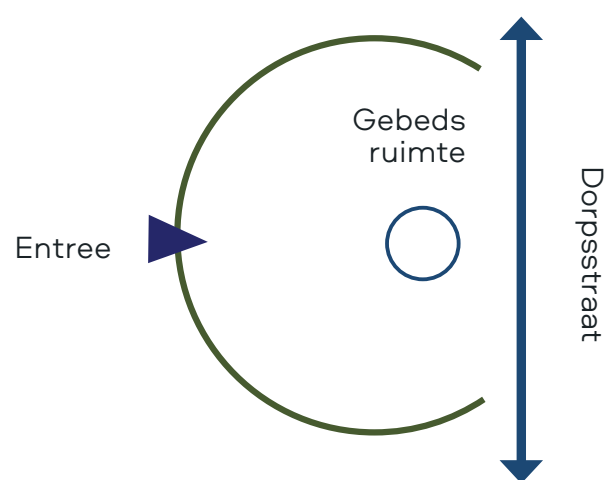
1885

jonge ontstaansgeschiedenis. De kaart uit 1870 toont een rechthoekig parkje met kloosterschool en de Willibrordus kerk, ter plekke van het huidige gemeenschapshuis de Lanteern. Het betreft een groene enclave te midden van een overwegend agrarisch landschap met verspreid aanwezige bebouwing.

In 1885 werd de eerste Lourdesgrot gebouwd. Rond het jaar 1925 is de kerk, naar voorbeeld van de basiliek in Lourdes, en het bijna cirkelvormige processiepark gerealiseerd. Het processiepark is dan, buiten de kerk, nog volledig onbebouwd. De cirkel takt aan op de Dorpsstraat, die is verdicht tot bebouwingslint. De toegang van het Processiepark is gericht op het westen, de gebedsruimte bevindt zich in het oosten.

Rond het jaar 1989 verschijnt er op de historische kaarten bebouwing in het park. Bovendien is het oude klooster gesloopt. In de jaren '90 verschijnt de bebouwing op de hoek van de Dorpsstraat en de Pastoor Bastiaansensingel. De algemene tendens in het plangebied heeft geleid tot een toenemende verstening en versnippering van het Processiepark.

Aanleg processiepark en bouw St.

1937

HOFJES

Bij uitbreidingen na 1960 werd afgeweken van de bestaande structuur en werden buurtjes meer planmatig ontworpen. Op deze manier zijn de wijken Willebrord-Zuid en –West ontstaan, elk met een geheel eigen karakter en bestaande uit hofjes.

In de jaren '80 heeft de woningbouw vooral in de wijk “De Gagelrijzen” plaatsgevonden, ten oosten van de Dorpsstraat. Ook nu vinden daar nog uitbreidingen plaats (Gagelrijzen-Oost).

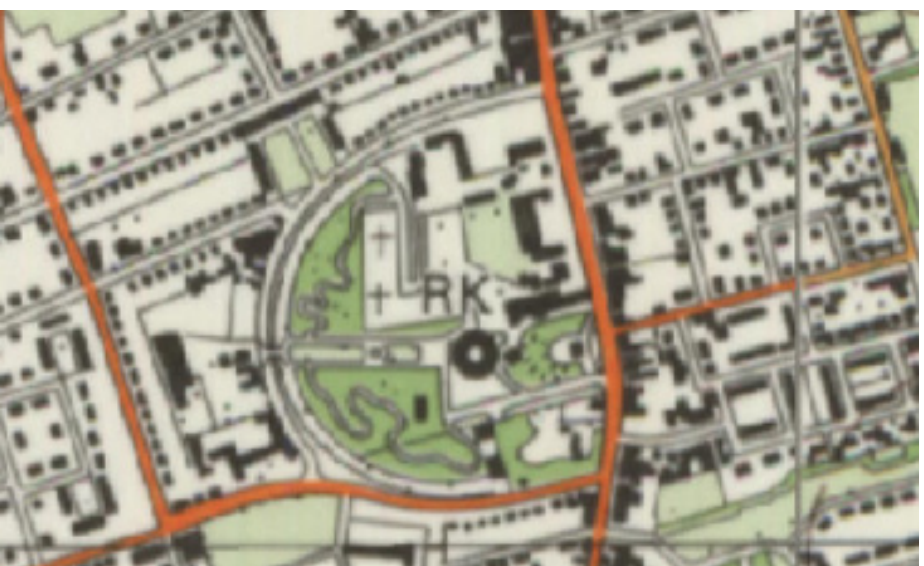
VINCENT VAN GOGH

Vincent van Gogh: “Ik denk nog zoo dikwijls aan ‘t Heike”.

Vincent van Gogh heeft het grootste deel van zijn leven in Brabant gewoond. Toen hij in Ette woonde, kwam hij ook regelmatig in St. Willegrord. Inwoner Cornelis Schuitemaker was een favoriet model. Hij poseerde in 1881 voor een bekende tekening van Vincent van Gogh: Boer bij het vuur. Ook nu vinden daar nog uitbreidingen plaats (Gagelrijzen-Oost).

Bebouwing in het park

1989

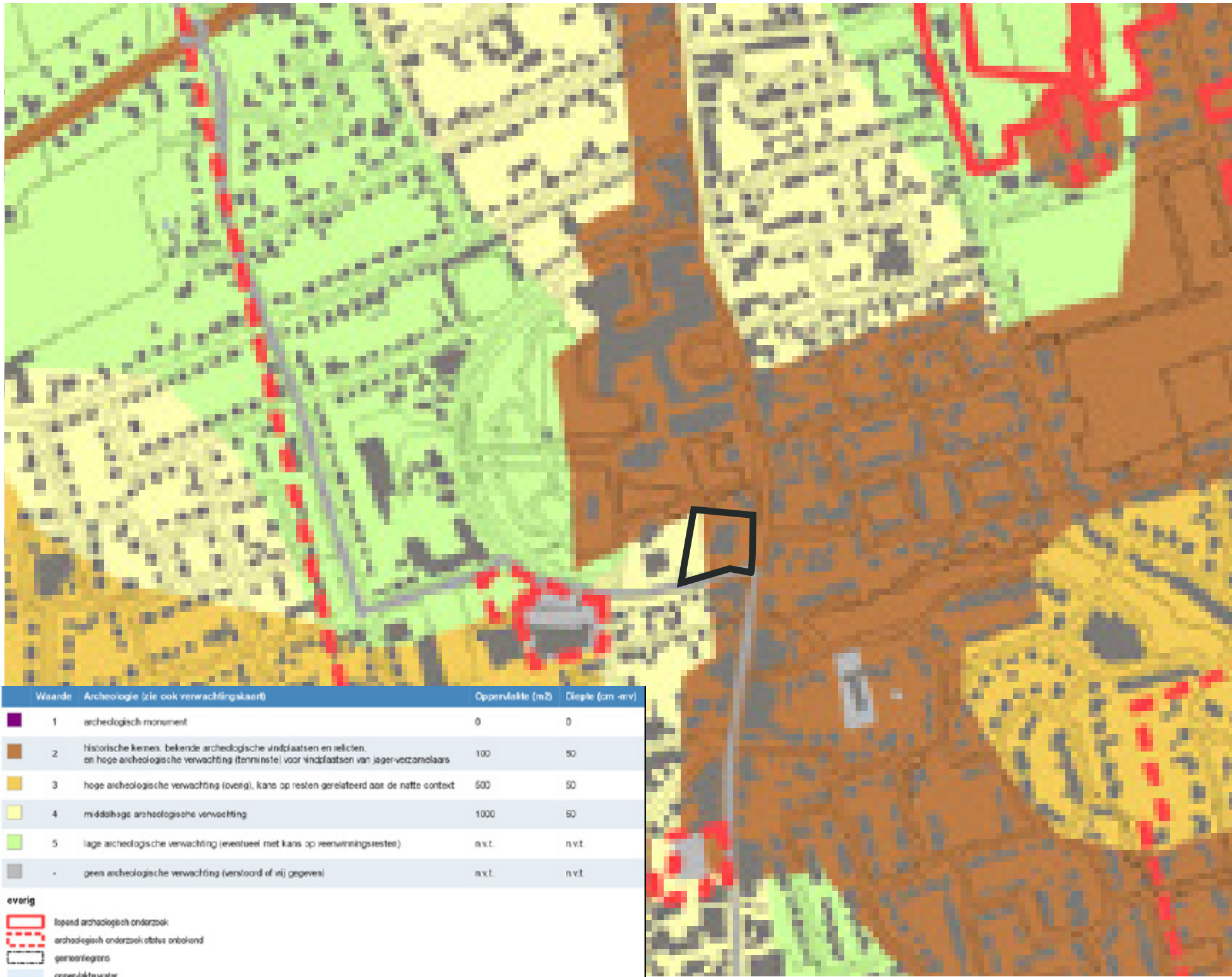
1.2 Archeologie

De Erfgoednota gemeente Rucphen bestaat onder andere uit een archeologische verwachtingenkaart en een advies archeologische beleidskaart.

De archeologische waarden- en verwachtingskaart geeft een zo volledig mogelijk beeld van de actuele kennis van het archeologische bodemarchief van de gemeente Rucphen. Deze kaart vormt de inhoudelijke verantwoording van de Archeologische Beleidskaart.

De bovengenoemde categorieën zijn vertaald in een beleidskaart welke hieronder is opgenomen. Voor onderhavig plangebied geldt categorie 2. De gestelde onderzoeksplichten voor deze categorie is in de regels van onderhavig plan vertaald

in de bestemming ‘Waarde – Archeologie 2’: historische kernen, bekende archeologische vindplaatsen en relictten. en hoge archeologische verwachting (tenminste) voor vindplaatsen van jager-verzamelaars. Hiervoor geldt: p of in deze gronden mogen geen gebouwen dan wel bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden gebouwd, met uitzondering van: gebouwen dan wel bouwwerken, geen gebouwen zijnde, die niet leiden tot een verstoring dieper dan 0,50 meter ten opzichte van het maaiveld en ter plaatse van de aanduiding ‘overige zone – waarde archeologie 2’ met een oppervlakte kleiner dan 100 m2.

Uitsnede Archeologische Waarden- en verwachtingenkaart. Gemeente Rucphen, 2019.

03 Analyse onderzoeksgebied

3.1 Hoofdopzet

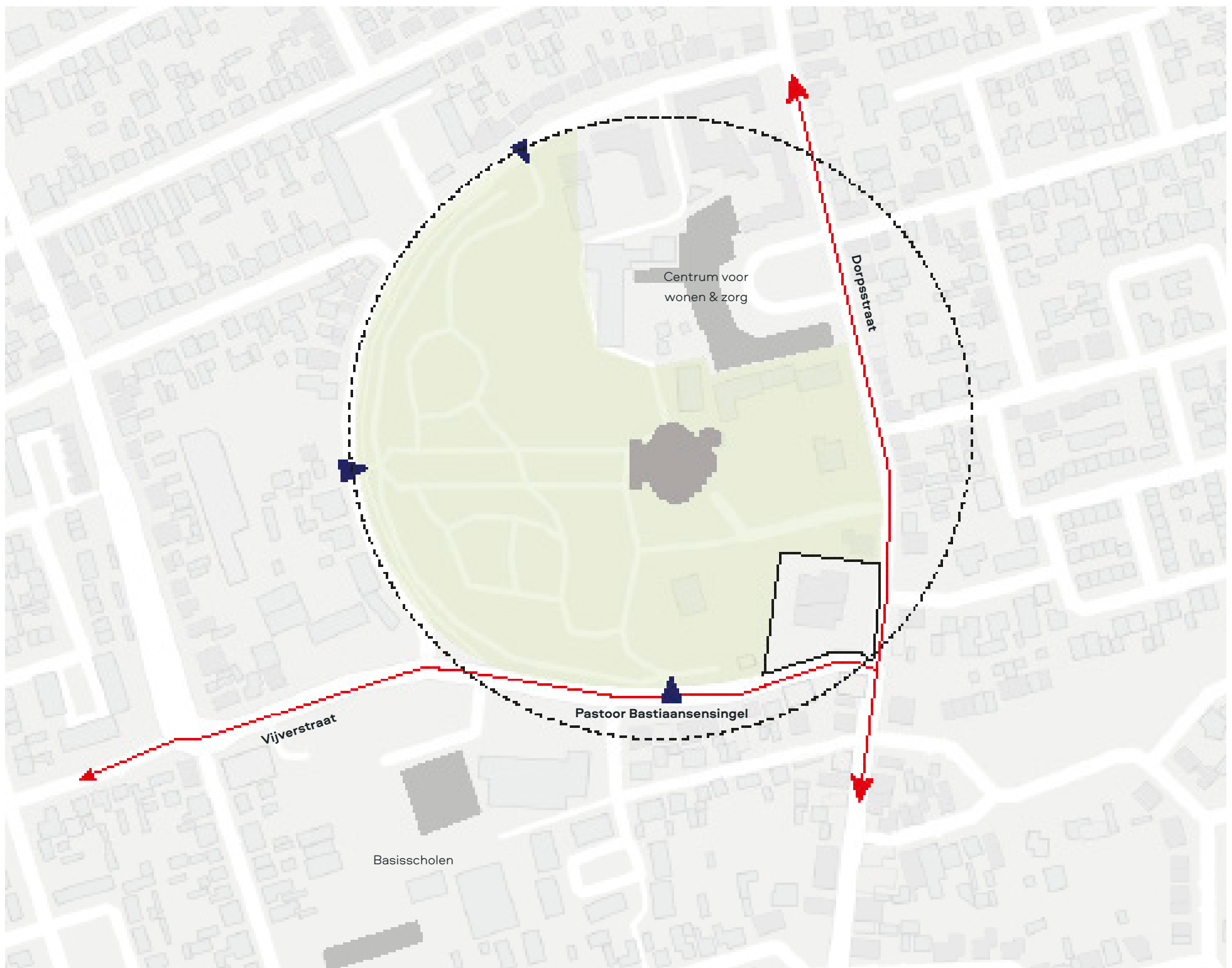
Binnen het plangebied is er sprake van een grote verscheidenheid aan en menging van functies. Deze functies zijn met name geconcentreerd in het centrumgebied langs het historische lint, de Dorpsstraat.

De volgende functies zijn aanwezig:

- wonen;
- detailhandel;
- horeca;
- zakelijke en maatschappelijke dienstverlening;
- nutsvoorzieningen.

Winkels van St. Willebrord bevinden zich hoofdzakelijk aan de Dorpsstraat met enkele vestigingen aan andere straten, zoals de Pastoor Bastiaansensingel. Er is geen sprake van een aaneengesloten winkelfront. De Dorpsstraat is lang en winkels komen er verspreid en solitair voor. De St.

Willebrordse horecagelegenheden en kantoren bevinden zich ook voor het grootste deel aan de Dorpsstraat. Ten aanzien van het stedenbouwkundig beeld van detailhandel en horeca kan gesteld worden dat er veel onderbrekingen zijn door woonhuizen, waardoor de functies elkaar niet versterken. Ten zuiden van de Pastoor Bastiaansensingel overheerst de woonfunctie. In het zuidwesten is de maatschappelijke functie nadrukkelijk aanwezig in de vorm van twee basisscholen en een gebouw dat dienst doet als huisvesting voor diverse verenigingen en peuterspeelzaal. In het noordoosten van het plangebied is eveneens een maatschappelijke functie aanwezig betreffende de kerk, het parochiecentrum en de zorginstelling gevestigd in de oude pastorie.

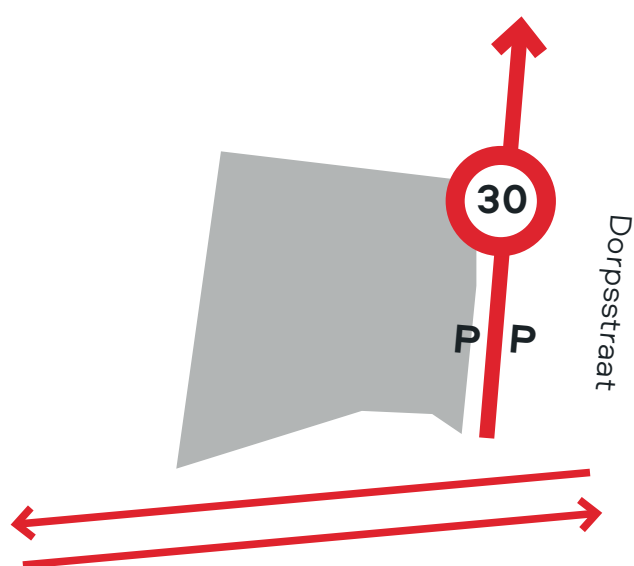

3.2 Wegenstructuur

DORPSSTRAAT

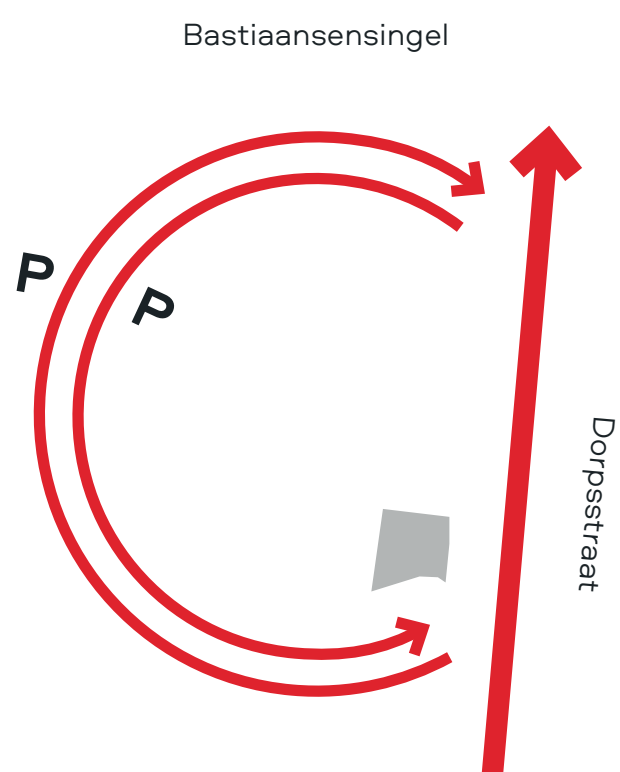
De kern St. Willebrord is goed aangesloten op het landelijke verkeersnetwerk door de ligging nabij de snelweg A58. In het oosten van het plangebied is de belangrijkste noord-zuidroute van het centrum van St. Willebrord gelegen, namelijk de Dorpsstraat. Voorheen had de Dorpsstraat ter hoogte van het plangebied een breed wegprofiel. De lange rechte afstanden maakten hoge rijsnelheden mogelijk, waardoor het verblijfsklimaat en de verkeersveiligheid werd verminderd.

De Dorpsstraat wordt fasegewijs heringericht. Tussen de beide aansluitingen van de Pastoor Bastiaansensingel en de Dorpsstraat is de Dorpsstraat nu ingericht als eenrichtingsweg, waardoor enkel nog via het zuiden de Dorpsstraat kan worden ingereden. Verkeer vanuit het noorden dient gebruik te maken van de Pastoor Bastiaansensingel om daarna weer aansluiting te vinden op de Dorpsstraat. Voor de Dorpsstraat geldt een maximale snelheid van 30 kilometer per uur. Aan weerszijden van de Dorpsstraat kan geparkeerd worden.

PASTOOR BASTIAANSENSINGEL

De Pastoor Bastiaansensingel ligt in een halve cirkel rondom het Processiepark heen. Het verloop van deze weg is niet toevallig, maar komt voort uit de vorm van het Processiepark, waartoe de watergang om het park ook behoort. Ook de Pastoor Bastiaansensingel is recent heringericht, als gevolg van het herstellen van de singel rondom het Processiepark. Ter plaatse geldt een maximale snelheid van 30 kilometer per uur. Langs de Pastoor Bastiaansensingel zijn parkeerplaatsen ingericht aan de buitenzijde. Aan de binnenzijde van de Pastoor Bastiaansensingel is de watergang rondom het Processiepark gelegen en in ere hersteld. De Vijverstraat, Pastoor Bastiaansensingel en de Dorpsstraat betreffen gebiedsontsluitingswegen. De overige wegen in het plangebied zijn erftoegangswegen en zijn ingericht als 30 km-zone.

3.3 Groenstructuur

Het Processiepark vormt de meest bijzondere groenstructuur van het dorp St. Willebrord. Het Processiepark bevat een parkbos, wandelpaden, laan, singel en het kerkplein. Het park vormt tezamen met de Lourdesgrot, de kern en nog aanwezige beelden een samenhangend geheel. Het dorp kent verder opvallend weinig robuuste groenstructuren, welke een duidelijk stedenbouwkundig onderscheid vormen. Veelal betreffen de groenstructuren boomaanplantingen in verhardingen.

RENOVATIE PARK IN 2010

Het Processiepark in St. Willebrord kent een bijzondere betekenis als voorbeeld van bedevaartplaatsen en Processieparken uit de periode tussen de eerste en tweede wereldoorlog. Daarnaast

hebben het park, de kerk en de Mariagrot een belangrijke rol gespeeld in de ruimtelijke, economische en geestelijke ontwikkeling van het dorp. Sinds de jaren zestig hebben een verminderende interesse in bedevaarten, vandalisme, sloop, nieuwbouw en onderwaardering van de cultuurhistorische waarden ertoe geleid dat het park langzaam maar steeds meer in verval raakte.

Het park is vanwege zijn bijzondere waarden een beschermt Rijksmonument. Voorwaarde voor het opknappen van het park was daarbij het herstel en behoud van cultuurhistorische waarden. Na samenspraak met bewoners, bedrijven en instanties in het park en de Stichting Pocessiepark is in 2010 het park daadwerkelijk gerenoveerd. Daarbij is zoveel mogelijk uitgegaan van het park uit de jaren twintig.

GAVESINGEL

De watergang die langs de buitenrand van het park ligt, symboliseert de rivier de gave welke door Lourdes stroomt.

PROCESSIEGANG

Het slingerende pad door het park is naar voorbeeld van het slingerende verloop van de Grote Kruisweg in de heuvels van Lourdes.

PARKBOS

Het parkbos betreft het lommerrijke bosachtige deel van het Processiepark. Veel bomen in het parkbos, maar ook in de laan naar de Dorpsstraat zijn geplant tijdens de eerste aanleg van het park. In het voorjaar wordt het parkbos opgesierd door bolgewassen. Achter de plekken van de kruiswegstaties zorgt huisbeplanting voor een groene achtergrond. Het parkbos en de oude vormen, vormen de groene long van St. Willebrord. De grote bomen bieden voor veel vogels en andere dieren een onderkomen.

PLANGEBIED

Aan de rand van het plangebied zijn zowel aan de Dorpsstraat en aan de Pastoor Bastiaansensingel bomenrijen gepositioneerd. Deze bomen zijn rond de 40 jaar oud en staan op de groen kaart van de gemeente aangegeven als particulier lijnvormig element.

De bomen zijn geplant ten tijden van de Rabobank en maken van oudsher geen onderdeel uit van het Processiepark. De afbeelding hiernaast bevestigt dit (in 1990 waren deze bomen niet aanwezig).

Middels een goede stedenbouwkundige invulling lijkt het ons, met in het achterhoofd de instemming van de gemeente om de bomen aan de Dorpsstraat te rooien, verantwoord om aan

te geven dat er cultuurhistorisch-technisch geen wijzigingen optreden.

Tevens zal de linkerzijde van de kavel terug worden gegeven aan de gemeente. Dit deel zal onderdeel worden van het processiepark. Het park wordt vergroot en het groene karakter behouden. De drie linker bomen aan de Pastoor Bastiaansensingel blijven behouden. De kwaliteit van een lijnvormig element blijft, zie afbeelding hiernaast.

Aan de Dorpsstraat zal er een nieuwe invulling komen. In het beeldkwaliteitsplan is een nieuw straatprofiel opgenomen. Hier is te zien dat er in de nieuwe situatie tuinen en plantenbakken voor de bomen in de plaats komen. Deze zullen een nieuwe invulling geven als lijnvorming element.

Dorpsstraat 20 augustus 1990

bron: oozo beeldbank

Dorpsstraat huidige situatie

Te rooien boom

Bastiaansensingel

bron: google maps

3.4 Bebouwing

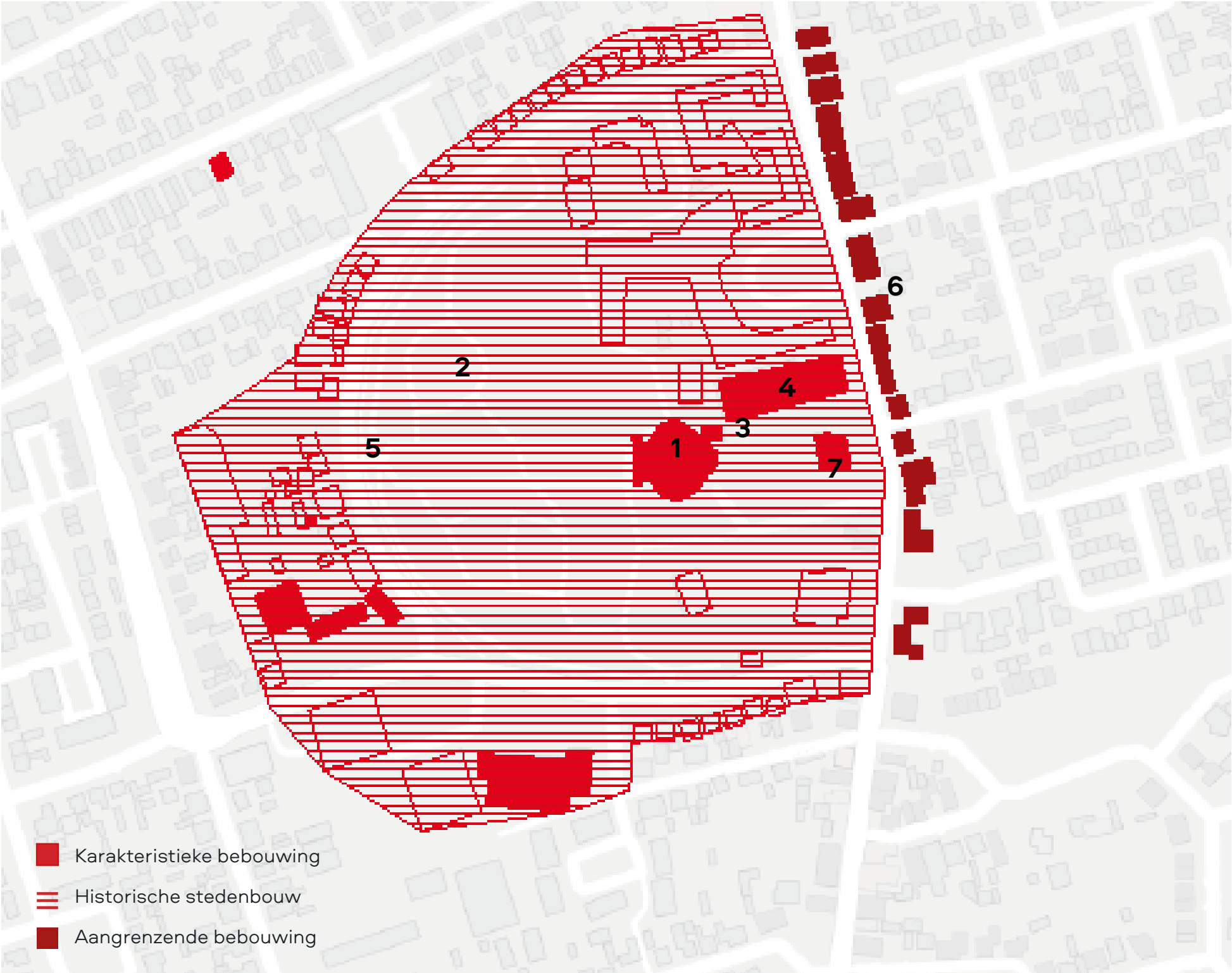
RIJKSMONUMENTEN

In het plangebied bevinden zich diverse bepalende objecten en rijks- en gemeentelijke monumenten. De rijks- en gemeentelijke monumenten zijn niet in het bestemmingsplan opgenomen, maar genieten een wettelijke bescherming via de Monumentenwet 1988. Het Processiepark wordt aangeduid als rijksmonument.

Door de komst van de (voormalige) Mariagrot in 1885 was St. Willebrord al een filiaalbedevaartsplaats van Lourdes. Met de voltooiing van de Willibrorduskerk, de Mariagrot, het Processiepark en de kruiswegstaties eind jaren twintig, begin jaren dertig, is er een sprekende gelijkenis met Lourdes ontstaan.

KARAKTERISITIEKE BEBOUWING

De meest kenmerkende elementen van St. Willebrord zijn de St. Willibrorduskerk en het omliggende Processiepark. Daarnaast bevinden zich langs de Pastoor Bastiaansensingel enkele karakteristieke gebouwen. De randen van het dorp kenmerken zich door een gemengd karakter: een afwisseling van bebouwing en kleinschalig akker- en weilanden. De kern wordt niet doorsneden door grote infrastructurele bouwwerken of waterlijnen.

1. KERK ST. WILLEBRORD

1925-1926 Kerk en kerkonderdeel

De kerk is gebouwd naar voorbeeld van de Rozenkransbasiliek in Lourdes. De architect hiervan was J.H.H. Groenendaal, hij had dankbaar gebruik gemaakt van de ontwerptekeningen van pastoor Bastiaansen. De kerk is gebouwd in traditionalistische stijl met elementen van neogotiek.

Traditionalistische stijl: eenvoudige vormen, gesloten gevels, zadeldaken, natuurlijke materialen: hout, baksteen, steen.

Neogotiek: harde, kleine baksteen, decoratief gebruik van vormen als spitsbogen.

2. PROCESSIONPARK

1926 Tuin, park en plantsoen

Het processiepark met beelden is van algemeen belang. Het heeft cultuurhistorisch belang als voorbeeld van een geestelijke ontwikkeling, met name de ontwikkeling van het katholicisme en de stichting van nieuwe bedevaartplaatsen in het Interbellum. Het is tevens van belang als voorbeeld van de typologische ontwikkeling van processieparken. Het heeft kunsthistorische waarde vanwege de stijl en ornamentiek. De ensemblewaarde is ook gelegen in de hoogwaardige kwaliteit van de beelden en de historisch-ruimtelijke relatie met groenvoorzieningen en wegen.

3. MARIAGROT

1926 Kerk en kerkonderdeel

In 1885 is de eerste Mariagrot gebouwd op initiatief van pastoor van Rooij. Deze Mariagrot werd gebouwd uit de resten van de juist afgebroken vestingwerken van Bergen op Zoom. In 1925 werd een nieuwe Mariagrot gebouwd. De huidige Mariagrot is een schaalkopie (1:4) van de Mariagrot in Lourdes.

4. BUURTHUIS DE LANTEERN

1955 Dorpshuis De Lanteern

Huidig dorps huis De Lantaarn is de oude waterstaatskerk, van de eerste parochie St. Willebrord, in 1857. Door de sterke bevolkingsgroei van het dorp was de kerk al spoedig te klein. Regelmatig vonden aan het eind van de 19de en begin 20ste eeuw uitbreidingen plaats. Zo werd de kerk vergroot van 6 naar 8 traveeën. In 1925 werd de St. Willibrorduskerk gebouwd en werd de oude kerk het Dorpshuis.

Gezicht op Sint Willebrord in 1857 door B.J.C. Weingärtner. Rechts de waterstaatskerk op het grondgebied van de gemeente Rucphen, links van de Dorpsstraat huizen op het grondgebied van de gemeente Etten en Leur. (Bron: West-Brabants Archief). De naam van het huidige dorps huis De Lanteern is vernoemd naar haan die eerst op de top van het huis stond.

5. ENTRÉ PROCESSIONPARK

De entrees tot het Processiepark worden gemarkeerd door statige zuilen. 's Avonds is het park fraai verlicht. Het voorplein van de kerk is opnieuw aangelegd en fungeert nu als een ontmoetingsplaats in Sint Willebrord.

6. AANGRENZENDE BEBOUWING

1920 - 1980 woningen

Aan de dorpsstraat bevinden zich voornamelijk bakstenen huizen met twee tot drielaags woningen. Aan de Dorpsstraat 210 in St.

Willebrord staat het voormalige Broederhuis, daterend uit 1928, één bouwlaag hoog met een zolderverdieping. In veel muren en daken zijn nog originele details te zien, met een raampartijen, houten deuren en vaak rode dakpannen.

7. HET EIKENBLAD

Wooninitiatief het Eikenblad.

ONDERBOUWING BOUWMASSA

Bestaande situatie

De kerk St. Willebrord is het hoogste gebouw van het dorp en een rijksmonument. Vanaf het plangebied zie je in de huidige situatie enkel op het kruispunt het topje van de kerk boven de bomen uit steken. Ook als de bomen niet in het blad staan, verdwijnt het gebouw achter de bomen van het processiepark.

Vanuit de Weberstraat en ten hoogte van de Vijverstraat zie je de toren tevens een klein stukje boven de bomen uitsteken. Dit zal in de nieuwe situatie hetzelfde blijven.

Beoogde situatie

De positie van de bebouwing is compact gehouden en gepositioneerd zodanig dat er een maximale afstand tot de kerk en het park behouden blijft.

Het bouwvolume is opgeknipt in 3 delen die samen een ensemble vormen. De bovenste verdieping is teruggelegd.

Vanaf het kruispunt zal het topje van de kerk niet meer zichtbaar zijn. Vanuit alle andere zichtlijnen zal deze wel zichtbaar blijven. De impact van het volume is dan ook gering.

Zicht vanaf het kruispunt zonder blad

Zicht vanaf het kruispunt met blad

Zicht vanaf de Weberstraat

Zicht vanaf Bastiaansensingel (vijverstraat)

Tevens zijn er in de kom van Willebrord meerdere (nieuwe) gebouwen van drie bouwlagen, bv:

- Bastiaansensingel 17: De Linde (3 lagen met een vierde laag in de kap aan de achterzijde);
- Bastiaansensingel 63: Senioren woningen met 3 bouwlagen. Dit volume ligt in het park, direct aan de begraafplaats en de kerk zelf;
- Vrouwe Valentijn: Appartementen met 3 bouwlagen direct aan de straat;
- Historische bebouwing in het park: Eikenblad en De Lantaern zijn qua hoogte vergelijkbaar.

De Linde

Vrouwe Valentijn

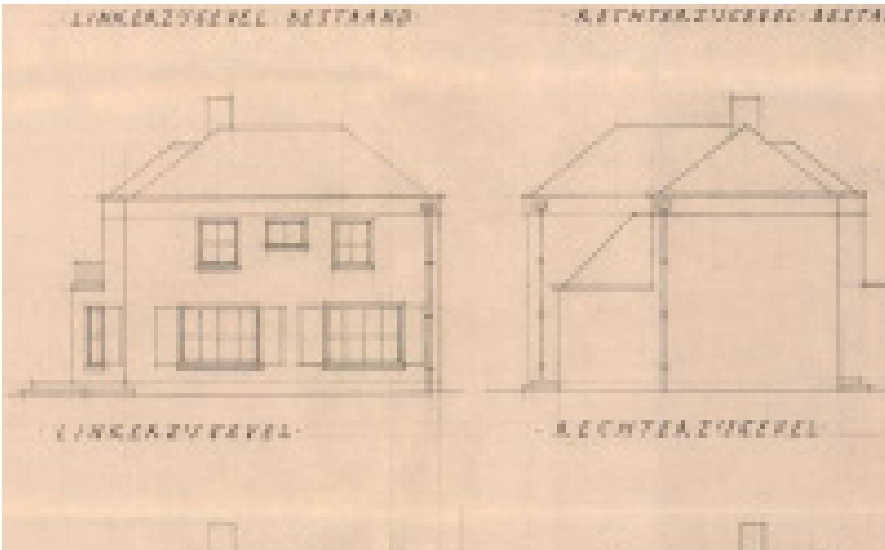
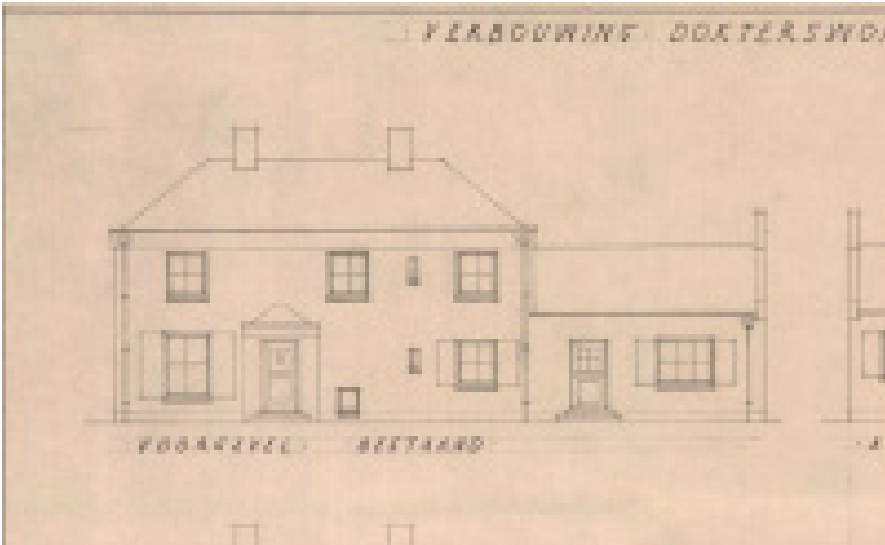
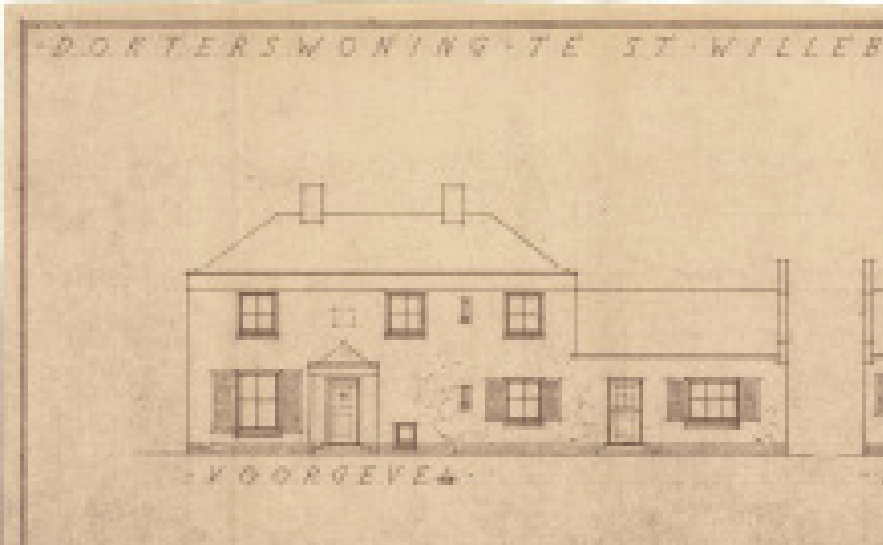

Bastiaansensingel 63

Eikenblad

3.6 Geschiedenis locatie

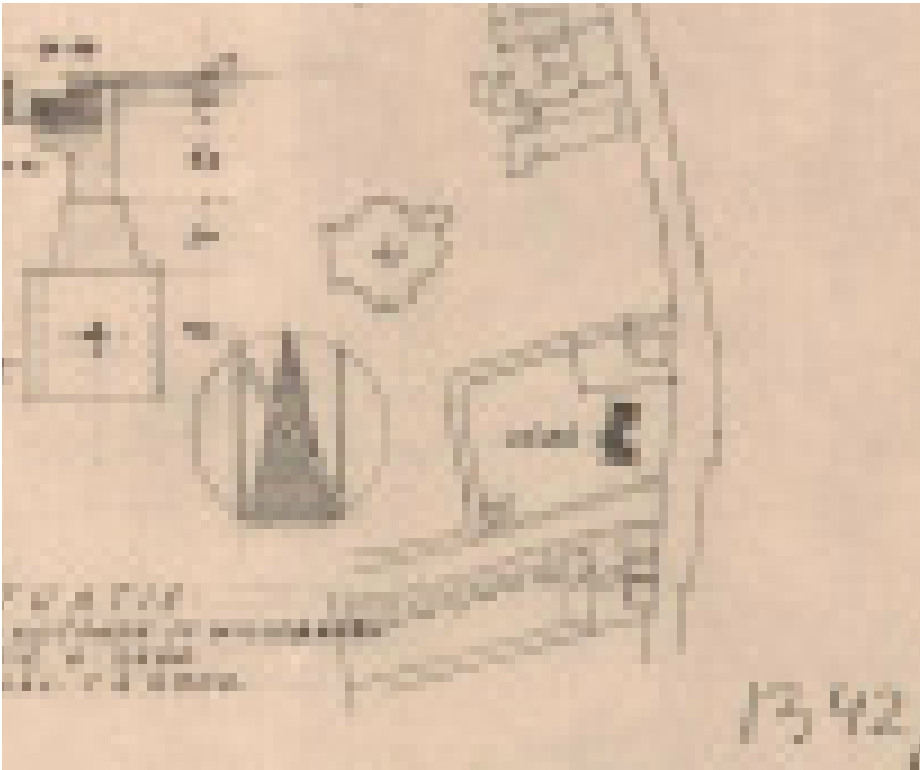
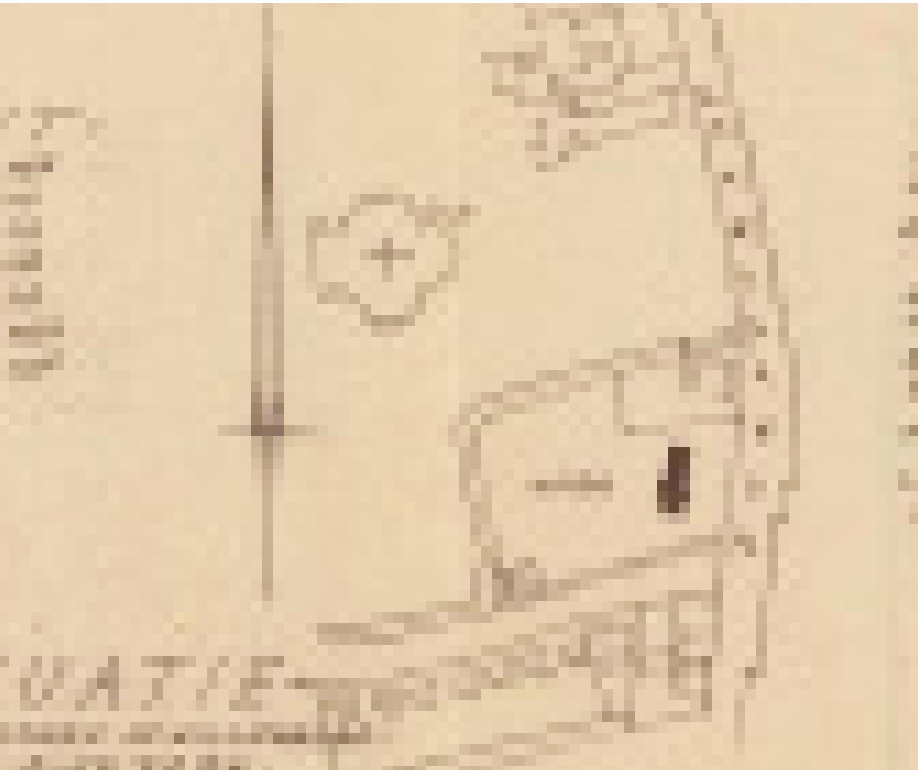

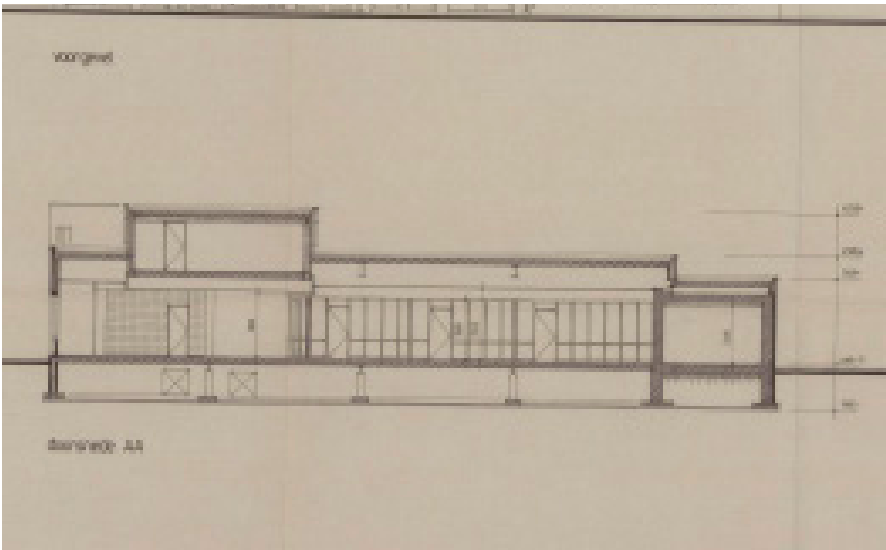
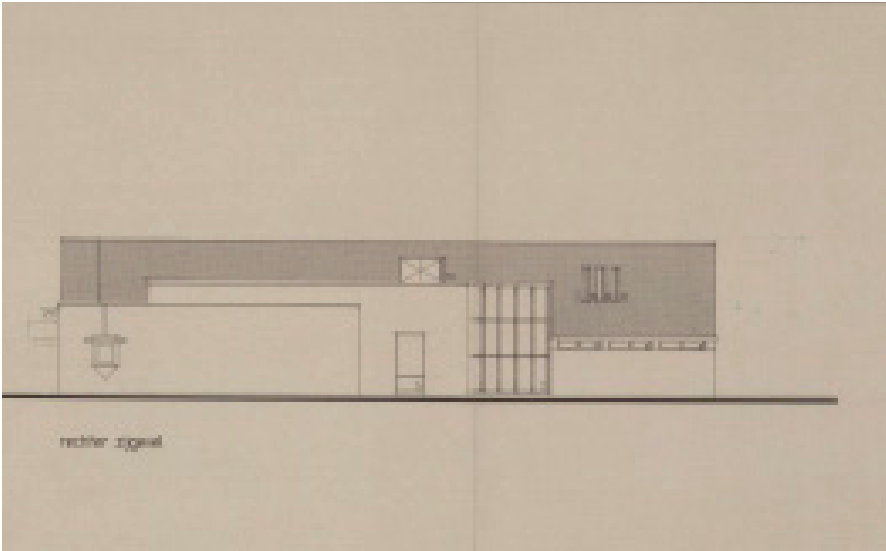
Dokterswoning C.H. De Bever Architect

Verbouwing dokterswoning

1950

1957

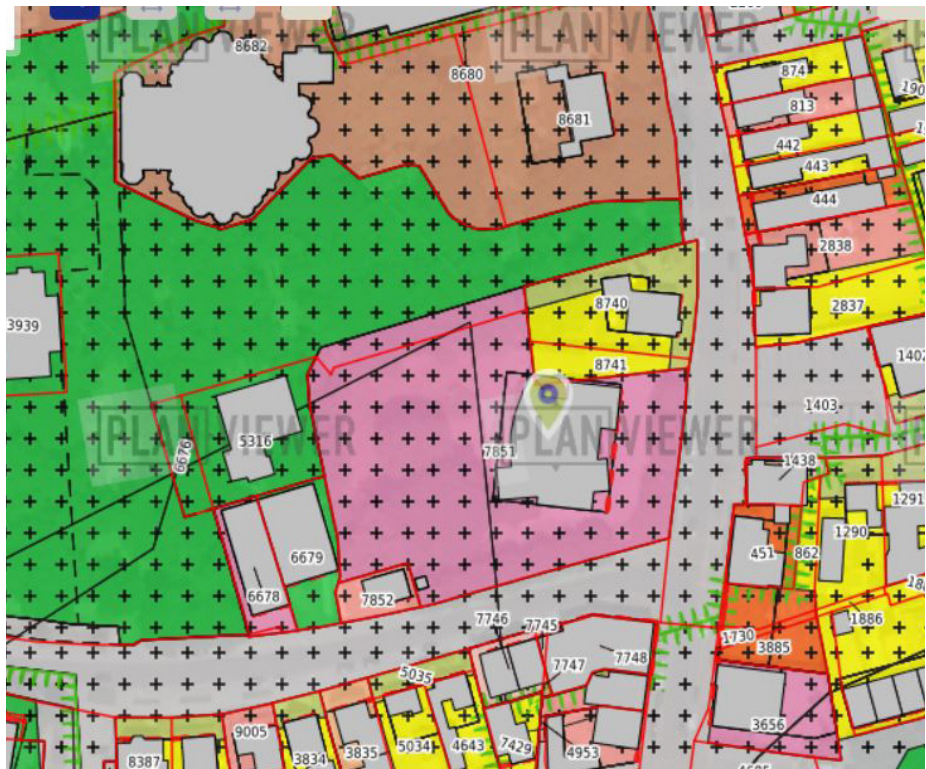
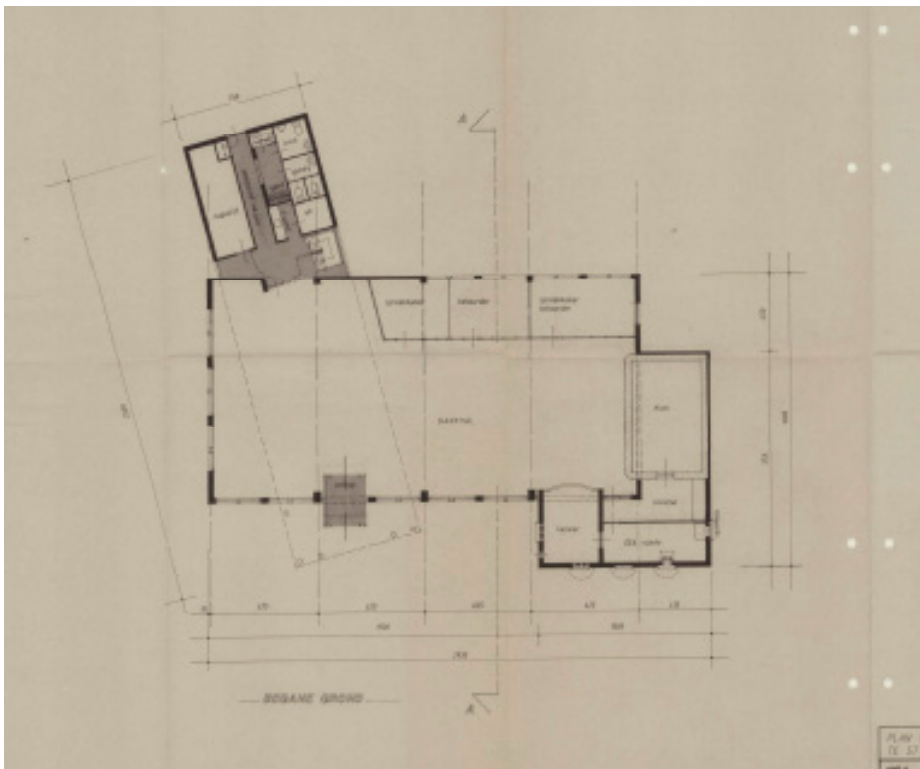

Bedrijfsruimte RaboBank

Architectenbureau h.v.d. Brekel **1986**

Rabobank sluit

2017

04 Cultuurhistorische waarde

4.1 Cultuurhistorische waarde

Aan de hand van de cultuurhistorische analyse zijn een veelal elementen weergegeven in de waarderingskaart op de volgende bladzijde. Aan de wens om de huidige bestemming 'Dienstverlening', te wijzigen naar de bestemming 'Wonen', kan worden voldaan, mits rekening wordt gehouden met de volgende punten:

- Integratie van het plangebied met het Processiepark, waarbij onderhoud en huidig gebruik van het park wordt gewaarborgd.

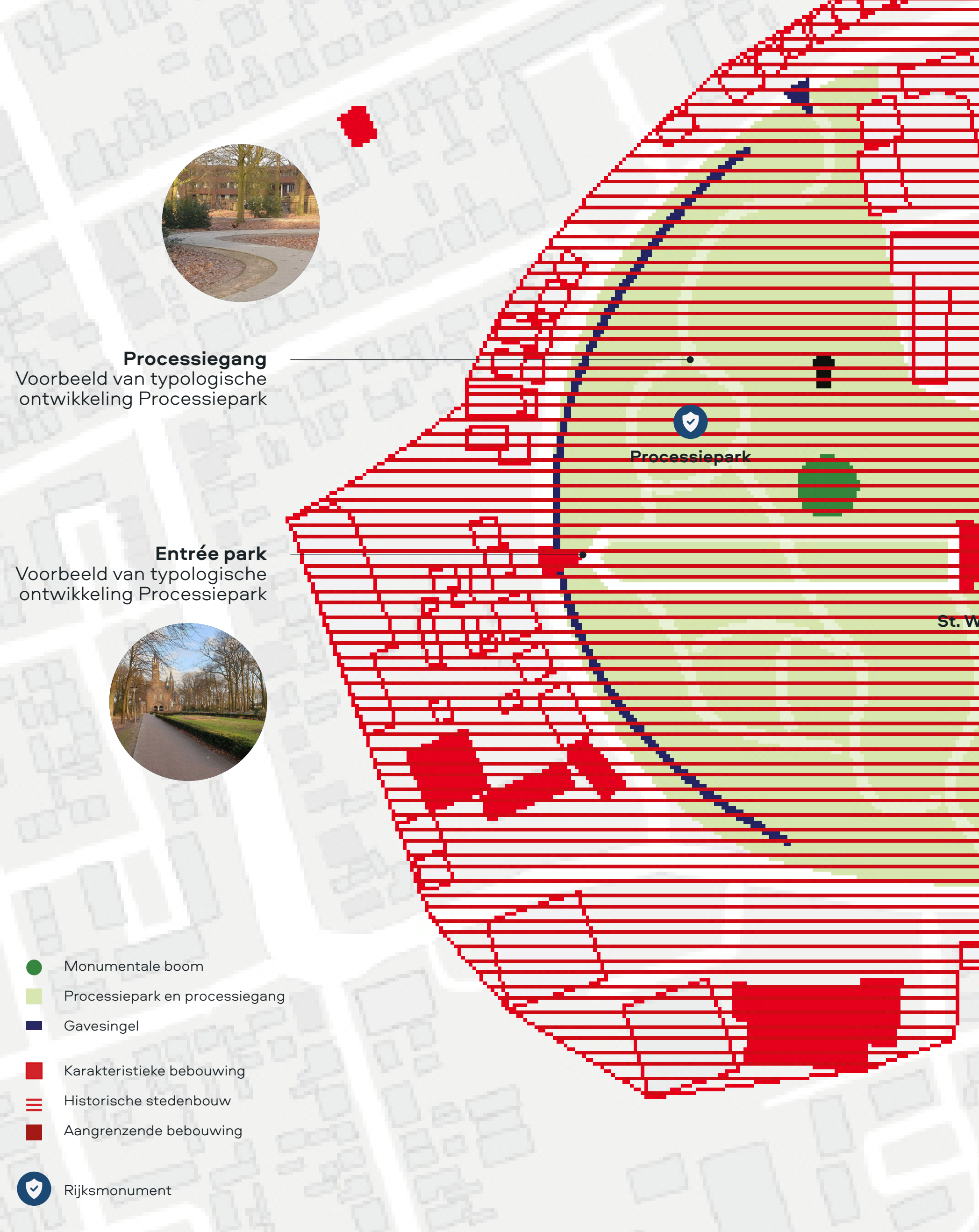
- De drie rijksmonumenten; het Processiepark, de St. Willibrorduskerk en de Mariagrot; worden beschermd en blijven in hun huidige staat.

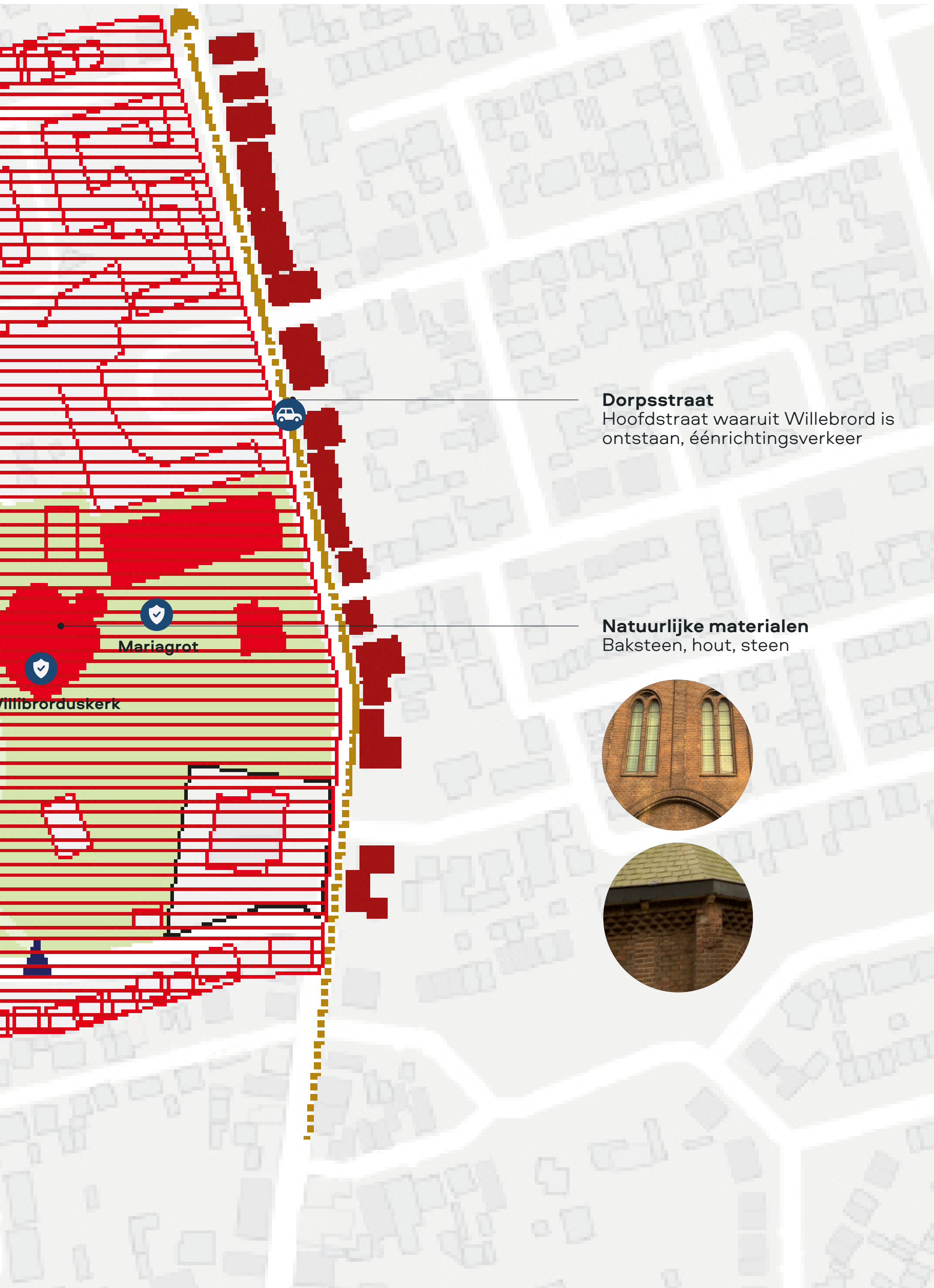
- In de ontwikkeling van het plangebied wordt gereageerd op gebruik van historische materialen, als baksteen, hout en steen.

- In de ontwikkeling van het plangebied wordt teruggegrepen naar gebruik historische materialen van gebouwen op het plangebied voorheen.

4.1 Cultuurhistorische waardekaart

Dorpsstraat

Hoofdstraat waaruit Willebrord is ontstaan, éénrichtingsverkeer

Natuurlijke materialen

Baksteen, hout, steen

